

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010090
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Križanová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4620010090.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Janou Križanovou, v trestnej veci obžalovaných 1/ Ľ. R., 2/ F. W. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, § 122 odsek 4 Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 24.06.2020 takto

rozhodol:

1/ obžalovaný
Ľ. R. E. R. Á. B., narodený XX.XX.XXXX v Q.M. M. Q.,
trvale bytom Q. M. Q., Ž. XXXX/X,
toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS M.,

2/ obžalovaná
F. W. D. G. L. I. G. F. Á., narodená XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom A.,
na slobode,

sú vinní, že :

po predchádzajúcej dohode odcudziť finančnú hotovosť z bytu poškodenej Š. Q., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. A., P. XXXX/XX, dňa 01.12.2019 v čase približne o 16:30 hod. obžalovaný Ľ. R. vyhľadal poškodenú v bytovom dome v A., M. P. E. Č. XXXX/XX, kde poškodená bývala, vošiel do jej bytu a počas rozhovoru vylákal od nej požičanie hotovosti vo výške 210,- Eur na uhradenie pokuty od policajtov s tým, že v čase približne od 19:45 hod. sa do jej bytu vrátil pod zámienkou vrátenia požičanej hotovosti, kam v čase o 20:15 hod. prišla aj obžalovaná F. W. pod legendou priateľky obžalovaného Ľ. R., poškodenej požičané peniaze nevrátili, ale vylákali poškodenú do kúpeľne bytu, kam poškodená odišla spolu s obžalovanou F. W., pričom obžalovaný Ľ. R. využil neprítomnosť poškodenej a odcudzil jej finančnú hotovosť položenú na stolíku v obývačke vo výške 500,- Eur a z príborníka v obývačke hotovosť vo výške 210,- Eur, z bytu poškodenej odišli a finančnú hotovosť si vo výťahu rozdelili tak, že obž. Ľ. R. dal obž. F. W. 150,- Eur a zvyšok peňazí si ponechal pre seba, čím spôsobili poškodenej ŠA. Q., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. A.Č., P. XXXX/XX škodu vo výške 920,- Eur,

pričom obžalovaný Ľ. R. sa skutku dopustil potom, ako bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T 65/2008 zo dňa 25.05.2010 a právoplatným dňa 16.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 3To/99/2010 a 3To/100/2010 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr.zákona a rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/113/2007, zo dňa 18.01.2011, právoplatným dňa 18.01.2011 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr.zákona a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr.zákona,

t e d a :

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a neoprávnene tam zotrvali a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním - Isťou a voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec a spôsobili tak malú škodu,

t ý m s p á c h a l i :

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, § 122 odsek 4 Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o i m u k l a d á :

Obžalovanému L. R.

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2, § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 09.12.2019, sp. zn. 1T/43/2019-107, doručeného odsúdenému dňa 17.01.2020, právoplatného dňa 28.01.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanej F. W.

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, § 49 odsek 1 Trestného zákona, výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, § 51 odsek 4 písmeno f) Trestného zákona, zákaz stretávania sa so spoluobžalovaným L. R., narodeným dňa XX.XX.XXXX F. Q. M. Q., A. Q. Q. M. Q., Ž. XXXX/X a príkaz osobne sa ospravedniť poškodenej Š. Q., M.. XX.XX.XXXX, Q. P. XXXX/XX, A..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prejednal trestnú vec obžalovaných L. R. a F. W. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, oboznámením znaleckého posudku znalca L.. V. F.W. č. 16/2020 a pripojených spisov Okresného

súdu Trnava sp.zn. 6T/65/2008 a sp.zn. 7T/113/2007, Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/43/2019.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku. Obaja obžalovaní odpovedali na všetky otázky „áno“.

Po súhlasnom stanovisku prokurátora a poškodenej, súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie samostatne obžalovaného a obžalovanej, že sú vinní zo spáchaného skutku, ktorý je im kladený za vinu v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. Pv 20/20/4406-19.

Súd tak v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku nevykonával dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste každého z obžalovaných.

Zo záverov znaleckého posudku znalca L. V. F.Ň. č. 4/2020, ktorého predmetom bolo vyšetrenie duševného stavu obžalovaného L. R. vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel a aktuálne aj trpí závislosťou od psychostimulácií - metamfetamínu. Tá však nemá vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, ktoré boli v čase spáchania skutku zachované. Obžalovaný metamfetamín užíva denne, vnútrožilovo, užívaniu podrobuje svoje zameranie (tzv. drogocentrizmus) ako aj kriminálne správanie. Konzum metamfetamínu nemal žiaden vplyv na jeho vnímanie a chápanie okolitých udalostí. Obžalovaný je disociaľne štrukturovaný, pácha emočne chladne opakovane tie isté skutky podvodov na starých, závislých a chránených osobách bez výčitiek svedomia. Nemá zábrany tak konať, preto sa u neho táto trestná činnosť opakuje. Pred znalcom zveličuje a simuluje s cieľom vyvinenia sa. Kalkuluje s otázkami aj vo vzťahu k uloženiu ochrannej liečby. Znalec nezistil v čase spáchania skutku prítomnosť opitosti, obžalovaný sa mohol zdržať požívania pervitínu pred spáchaním trestného činu. Obžalovaný po požití návykových látok v čase spáchania skutku mohol svoje konanie ovládať a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť. Je chronicky závislý a konzum látok u neho nevyvolá žiadne nápadné zmeny psychických funkcií, ktoré by boli forenzne významné. Aktuálne je plne spôsobilý chápať zmysel trestného konania. Znalec mu neodporučil uložiť žiadne ochranné liečenie vzhľadom na jeho absentujúcu motiváciu a kalkuláciu ako aj osobnostnú disociaľnu abnormitu nemohla naplniť svoj účel. Prognózu ďalšieho vývoja jeho osobnosti znalec vidí ako krajne nepriaznivú, predpokladá opakovanie protispoločenského konania, čo vyplýva z disociality jeho osobnosti a absentujúcej motivácie liečby drogovej závislosti. Nešťtí sa obohacovať na úkor slabých, závislých, bezbranných a chránených osôb, kalkuluje, manipuluje, simuluje, všetko s vidinou zlepšenia vlastnej pozície, čo hovorí o absencii etických citov.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, v súlade so zásadami Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj s poukazom na prijaté vyhlásenia obžalovaných mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaných trestných činov a že tento skutok spáchali obžalovaní, ktorí svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, § 122 odsek 4 Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, keď spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia poškodenej Š. Q. a neoprávnene tam zotrvali a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním - Išťou a voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku a spoločným konaním si prisvojili cudziu vec- finančnú hotovosť vo výške 920 eur a spôsobili tak malú škodu.

Čo sa týka zavinenia súd má za to, že obžalovaní trestný čin spáchali v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, keďže svojim konaním - neoprávneným vniknutím do obydlia poškodenej a prisvojením si cudzej veci chceli porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 -4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných ako aj možnosť ich nápravy.

1/ obžalovaný L. R.

K osobe obžalovaného L. R. súd zistil, že pred jeho zadržaním a vzatím do väzby bol nezamestnaný, neevidovaný na rade práce. Je konzumentom pervitínu, ktorý užíva denne. Trvalý pobyt má evidovaný Ž. XXXX/X, Q. M. Q.. Na komisii verejného poriadku v mieste trvalého pobytu riešený nebol. Počas trestného konania bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v konaní Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/43/2019 vo výmere 3 mesiace za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona. Spáchal 3 priestupky proti majetku. Doposiaľ bol 10 krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, z toho bol dva krát odsúdený za spáchanie zločinu a to zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T 65/2008 zo dňa 25.05.2010, právoplatným dňa 16.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 3To/99/2010 a 3To/100/2010 a zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/113/2007, zo dňa 18.01.2011, právoplatným dňa 18.01.2011. Obžalovaný je podľa lustrácie systému POLDAT evidovaný v 81 prípadoch. Obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v konaní Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/113/2007 (podmienenčne prepustený bol na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6Pp/6/2015 dňa 25.02.2015 so skúšobnou dobou 5 rokov t.j. do dňa 25.02.2020).

Pri posudzovaní poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l) a to že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a podľa § 36 písmeno n) že svojim vyhlásením, že je vinný napomáhal a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, nakoľko súd tak nemusel vykonávať rozsiahle dokazovanie v tejto veci a taktiež spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, keďže sa s spáchaním skutku od počiatku priznával. Súd u obžalovaného vzhliadol dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) a to že spáchal viac trestných činov a podľa písmeno m) a to že už bol odsúdený, pričom súd prihliadol na to, že na obžalovaného sa ani v jednom prípade z jeho 10 odsúdení nehľadí akoby nebol odsúdený, pričom súd nebral v tejto súvislosti do úvahy odsúdenia, ktoré sú súčasťou výroku o vine tohto rozsudku, pretože sú okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona. Pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bol tak u obžalovaného vyrovnaný. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Pri určení výmery trestu súd vychádzal zo základnej sadzby odňatia slobody 3 roky až 8 rokov za trestný čin najprísnejšie trestný podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, keďže obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 odsek 1, § 41 odsek 1 Trestného zákona nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin skôr (dňa 01.12.2019), ako bol súdom prvého stupňa (Okresným súdom Bánovce nad Bebravou v konaní sp.zn. 1T/42/2019 trestným rozkazom doručeným obžalovanému dňa 17.01.2020) vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd túto sadzbu ďalej upravil podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu, keďže obžalovaný sa skutku dopustil potom, ako bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T 65/2008 zo dňa 25.05.2010 a právoplatným dňa 16.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 3To/99/2010 a 3To/100/2010 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/113/2007, zo dňa 18.01.2011, právoplatným dňa 18.01.2011 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Súd tak postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu základnej trestnej sadzby (3 - 8 rokovo jednu polovicu a obžalovanému ukladal súhrnný trest v upravenej sadzbe 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov. Obžalovaný bol na možnosť použitia ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona upozornený jednak v predvolaní na hlavné pojednávanie a v rámci položených otázok podľa § 333 odsek 3 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní.

S poukazom na osobu obžalovaného, ktorý bol 10 krát trestaný za majetkovú trestnú činnosť, aj počas trestného konania bol vo výkone trestu odňatia slobody za prečin krádeže, ako aj na závery znaleckého posudku, kde znalec konštatoval, že obžalovaný je disociálna osobnosť, pácha emočne chladne opakovane tie isté skutky podvodov na starých, závislých a chránených osobách bez výčitiek svedomia a nemá zábrany tak konať, preto sa u neho táto trestná činnosť opakuje, kalkuluje a manipuluje za účelom zlepšenia jeho vlastnej pozície ale aj s poukazom na závažnosť spáchaného trestného činu, ktorého sa obžalovaný dopustil voči poškodenej - chránenej osobe vyššieho veku, kedy zneužil jej dôverčivosť a ochotu pomôcť úplne cudziemu človeku, súd považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. S poukazom na vyššie uvedené, súd nevzhliadol žiadne dôvody na mimoriadne zníženie trestu ako navrhovala obhajoba. Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Uložený trest tak súd považuje za dostatočný a spravodlivý, a hľadiska jeho ochrannej funkcie, represívnej zložky trestu a z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie za primeraný.

Súd obžalovanému ako páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ukladal mu znovu nepodmienečný trest odňatia slobody, s poukazom na jeho osobu, doterajší život recidivujúceho páchatel'a ktorý je závislý na návykových látkach - pervitíne, prostredie, v ktorom žije ako nezamestnaný, povahu prejednávanej majetkovej trestnej činnosti, kde sa aj podľa záverov znalca nedá očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život, uložil ochranný dohľad na 2 roky. Obžalovaný doposiaľ nemal uložený ochranný dohľad, preto súd považuje určenú dobu za dostatočnú.

V rámci ochranného dohľadu bude obžalovaný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Nakoľko znalec nenavrhol obžalovanému uloženie ochranného liečenia z dôvodu absencie motivácie obžalovaného k liečbe, súd nerozhodoval u uložení ochranného liečenia.

2/ obžalovaná F. W.

K osobe obžalovanej súd zistil, že je nezamestnaná. Momentálne je tehotná, tehotenstvo má rizikové. Trvalý pobyt má evidovaný mesto A.. Komisiou verejného poriadku v mieste trvalého pobytu prejednávaná nebola. Doposiaľ nebola súdne trestaná, spáchala 3 priestupky jeden na úseku dopravy a dva za stratu alebo zničenie občianskeho preukazu.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd u obžalovanej zistil tri poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život (doposiaľ nebola trestaná a tri spáchané priestupky sú nízkej závažnosti), podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a to že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala a podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, že svojim vyhlásením, že je vinná napomáhala a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, nakoľko súd tak nemusel vykonávať rozsiahle dokazovanie v tejto veci. Súd u obžalovanej zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona a to že spáchala viac trestných činov. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Nakoľko u obžalovanej prevládol pomer poľahčujúcich okolností, súd aplikoval ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona a znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, keďže obžalovanej ukladal úhrnný trest, tak podľa § 194 odsek 4 Trestného zákona 3 až 8 rokov, o jednu tretinu a trest obžalovanej ukladal v rámci takto stanovenej trestnej sadzby t.j. od 3 rokov do 6 rokov a 4 mesiacov. S poukazom na osobu obžalovanej, ktorá ešte nebola trestaná, jej momentálny zdravotný stav ako tehotnej, a na jej postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorú priznala a oľutovala ale aj s poukazom na závažnosť spáchaného trestného činu súd považoval za primerané uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Súd zároveň nepovažoval jeho výkon obžalovanou za potrebný a preto ho obžalovanej podmienčne odložil a uložil probačný dohľad na jej správaním počas skúšobnej doby 1 rok. Súd obžalovanej uložil primerané povinnosti a obmedzenia počas skúšobnej doby a to zákaz stretávania sa so spoluobžalovaným L. R. a príkaz osobne sa ospravedlniť poškodenej Š. Q.. Uložený trest súd

považuje za dostatočný a spravodlivý, a hľadiska jeho ochranej funkcie, represívnej zložky trestu a z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie za primeraný.

Na záver súd uvádza, že nerozhodoval o nároku na náhradu škody poškodenej Š. Q., nakoľko táto si škodu riadne a včas (t.j. do skončenia vyšetrovania tejto trestnej veci) neuplatnila, pričom súd poukazuje na to, že na to ani nebola príslušným vyšetrovateľom upozornená. Tento nedostatok prípravného konania sa nedal odstrániť v konaní pred súdom, keďže v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku je poškodený oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.